AZ ÉLET ÉRT, ELME

A VILÁGMINDENSÉGBEN:

Feloldódtam egy buszon,
Eltűntem egy bárban.
Én nem létezem -
- én, Vagyok.

Nevezd meg! Ne add el! Így add tovább!
cc: by-nc-sa Molnár Kristóf 2002-2019.
ISBN: 978-615-81781-0-5

A FÖLDNEK TE VAGY

A Földnek Te vagy,
Mi testednek az agy.
A többi részét csak
Működni hagyd.

Tüdőd ezer erdő lombja,
Ásványaid vized hordja,
Sodró patakban
Kavics alakban.

Szemed az ég kékje,
Miért kell mindenki mérge?
Ez itt nem egy birtok,
Nincs rajtad kívül álló ok.

Neked csak ez van:
Ezo-tér ez a tér,
Minden pillanatban
Lüktet a vér.

Csak add magad,
El ne hagyd!
Mi testednek az agy,
A Földnek Te vagy.

A VÁGY ÁGYA

A szobám mára akadálypálya.
Eltűnt belőle vágyam tárgya,
Így lett itt új emlékbánya.

Futnék inkább porba-sárba,
Homokszemcsék orrba-szájba,
Csillagos égbolt, hajnali pára.

De ki rak rendet e szobába,
Ha elveszek holnap a határba?
Ó, bár senki meg ne találna!

Bolond vagyok, futni a magányba?
Ki jönne velem úszni a sárba,
Fesztelen, meztelen, bújni szalmába?

Miről beszélek?
Rendet kell csak tenni.
Akkor fog minden jól
E kis szobában menni.

Önmagam szeretni:
Bárhol boldog lenni.

ELME-HECC

Rettenet verseket keresek
Elmém leplében:
Gyűrődéseken át,
Mindenen túl van egy gát.
Alábújva, oldalazva,
Gondok és latok közt
Kijut rajta, aki lát
Engem hegekkel lelkemen,
Térkép a kezemben.
Nincs más az eszemben,
Reszketek csendben a
Boldogságtól, hogy létem
Minden percét
Önmagáért örömmel élem.
Rettenet verseknek itten
Helye nincsen,
Kiszorította őket
Legnagyobb kincsem:
Boldog vagyok, hogy
Semmim sincsen.

LÉTEMÉNY

Léha napokon azon gondolkodom,
Önmagamat hogyan is határozom:
Én vagyok a minden és benne a semmi.
Nincs is mit ez ellen tenni.
Minden döntésem jó és rossz egyszerre,
Az összesből tanulni kellene.
Az észrevett pillanatot megfigyelem,
A fájdalmakat elviselem,
Eszem, szívem alig lelem,
Kit szeretek, felemelem.

ÉBREN

Igen tág ez a tudatosság.
Elménk a partjait mossák.
Mire ez a sok okosság,
Ha nincsen bennünk bátorság?

Csökken köztünk a távolság,
Egyben a szentháromság.
Szeretettel tölt el a jóság,
Bőséggel a tudatosság.

GONDOLATFOSZPÁR

A verskényszer
Csak vert ékszer:
Agyból kihúzott
Gondolat, zúzott
Töredék kavicsnyi
Emlékmaradék.

Fél mondatokon botladozom,
Le se írom, elhagyom.
Pillanatok tűnnek el
És nekem csak írni kell.
Nem tehetek mást,
Újraindítom az ősrobbanást.

Hangyát sem érdekli mit gondolok,
Agyam forog míg eloldalog.
Szél és fény játszik a hajamon,
Fejemre igazítom a kalapom,
Gondolatom most nincs egy se,
Mégis futotta egy kisebb versre.
Nincs több idő gyarlóságra,
Térjünk vissza a valóságba!

TALAN VAGYOK, BIZONY, TALAN

Feldolgozandó lélekgombóc
Vagyok az élet torkán.
Azt várom, hogy jöjjön értem
A legpusztítóbb orkán.
Dobjon fel lendülettel,
Pörgő gyorsulással,
Szívben dübörgő
Erős érzelmi rándulással.

Feldolgoznak az évek
És elszállnak az érvek,
Elveszik a bérlet
És romlanak az érmek.
Kérdés, mindez mit ér meg?

Feldolgozandó vagyok,
Gyorsan dobj fel,
Emészsz meg, szedj elemekre
És keringjek egyre az ereidben.

AZ ÉJ LEPLE ALATT

Az éj leple alatt
Véletlenül kihagy az agy,
S abban a lék
Csak zagyvalék,
S ki lelket keres
Ebbe a lékbe les.
Nos az éj folyamán,
Tovagondolván,
Nyilván rém lik az,
Mert rémes lyuk ez itt.
Csak ki ne engedjék innen
Kikukucskáló lelkem
És ne vigyék el,
Hisz kell nekem!
Köszönöm most tenéked,
Hogy sebemet befedted,
Így könnyedebben túlélem
E véletlen agy elhagyást kérem!
Az éj leple alatt
Néha biza kihagy az agy.

VALÓS ÁG

Valós ág a valóság.
Ülünk a szélén, a szél s én
Majdnem leesek, résen belesek.
Kapaszkodom, nem kopaszodom,
S te nézel miközben mész el
Borért, mert a kóbor ért
Minket, mint az óbor. Jókor
Érsz vissza az ágra, a valóságra,
S onnan dőlünk ki felőlünk.
Fúj a szél s még regél,
Remél míg megél.

SZÖSZ

Szeretet
Szer e tett.
Megetet,
Megitat,
Átitat
A szer, a tett,
A szeretett.

SEJT ELEM

Lemerül s kiderül,
Felmerül ki derül.
Az nevet, s a nevet
Ismétli, kíméli,
Reméli, beméri,
Megkérdi, leméri.
Nem érti, felméri
S elméri.

ÉLETKÉPEK

Féllel élek,
Le-fel élek,
Ki-be lélek.

Nyarak, telek,
Maradt telek,
Majdnem kerek
Erdő berek.

Képtelen versek,
Félelem merszek,
Léttelen kertek,
Vértelen vermek
Értelmen vertek.

MA NEM FOG

Ma nem fog az eszem,
Bármit is eszem.
Óvatosan iszom,
Mégis megszomjazom.

Hiába a sok gondolat,
Ha nem űzi a gondokat.
Bonyolult a megoldás,
Ha nem így látja más.

És az ember kint reked,
Onthatja a rímeket,
Alig van itt, aki figyel
S ne rohanna messzire el.

Mert nehéz itt megélni,
S túl könnyű remélni,
A gondokról regélni,
S nem elbújni de élni.

GYÜTTMENT VERS

Örömmel létezünk
Közösen építünk
Károkozást kerülünk
Körforgásba merülünk
Felfedezünk
Együtt működünk
Tapasztalatokat szerzünk
Értéket mentünk

Semmit el nem dobunk
Lebomlik a komposztunk
Mindent újraforgatunk
Élménykertet alkotunk
Kapcsolatban maradunk

RÁJÖTTEM

Rájöttem, miért kellesz nekem,
Megmutasd és éld velem
Az életnek azon oldalát,
Mit eddig nem láttam át

Rájöttem, miért kellek neked,
A világot bejárjam veled,
Magyarázzak millió csodát
Miket eddig nem láttál át

Rájöttem, mi egyek vagyunk,
Körülöttünk épp úgy hagyunk
Mindent, mintha nem lenne
Semminek sem értelme.

KERESZT

Ne tegyél keresztbe, ezt vésd az eszedbe!
Soha senkinek se ne tegyél keresztbe.
A sok jót vagy rosszat visszakapod holnap.
Ne szoríts keretbe, ne feszíts keresztre!

Csak csinálni engedje, ha hiszi, hadd higgye.
Ne szoríts keretbe, ne feszíts keresztre!
Ha lehet, ne törj be, ne kerülj börtönbe,
Soha senkinek se ne tegyél keresztbe!

Ne szoríts keretbe, ne feszíts keresztre!
Ne tegyél keresztbe, ezt vésd jól eszedbe.
Ne szoríts keretbe, ne feszíts keresztre,
Ne tegyél keresztbe, vésd ezt jól eszedbe!

KILÉPŐ

Nem akarok manipulálni,
Embereket használni.
Nem kívánok drámázni,
Divatos ruhákban pávázni.
Nem akarok tovább játszani.

Nem akarok hatalmat,
Sem senkit befolyásolni.
Nem kell pénz, sem a legújabb gépkocsi.
Nem kívánok tovább játszani.

Nem akarok már játszani.
Nem kell hírnév, se holmi dicsőség.
Itt van az élet, és benne minden bőség.

Miért akartok mindent birtokolni?
Miért kell mindent irányítani?
Miért féltek a szabadságtól?

Lefogadom, nem tudjátok megmagyarázni.
Kifogás, ellentmondás lesz egy tonnányi.
Nem fogom ezt tovább játszani.
